ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

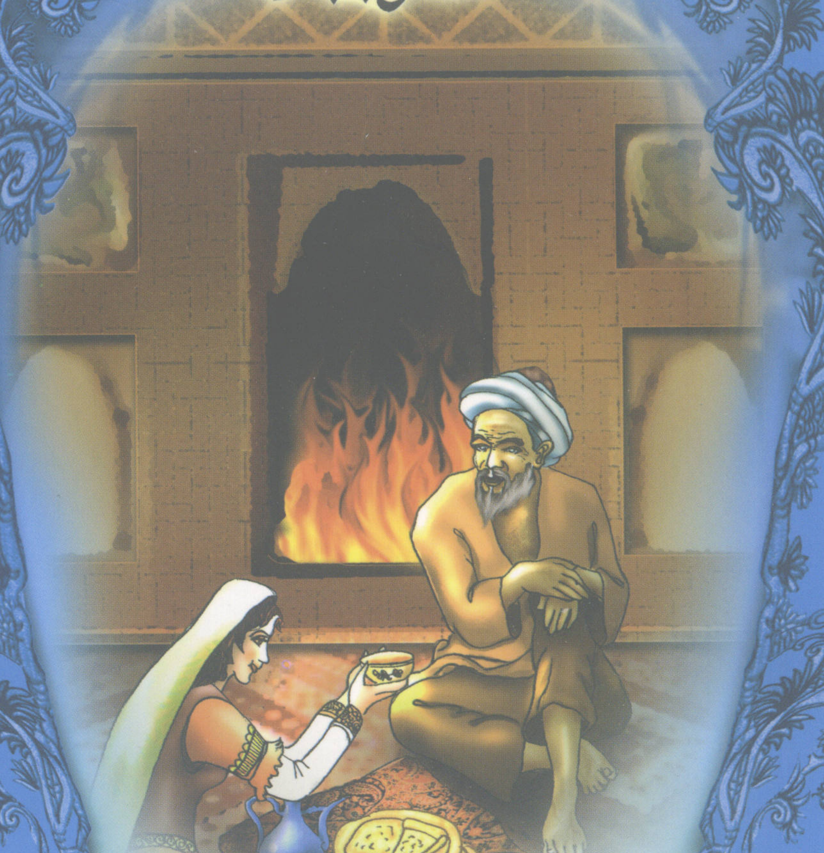

ئەقىللىق كەنجى قىز

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

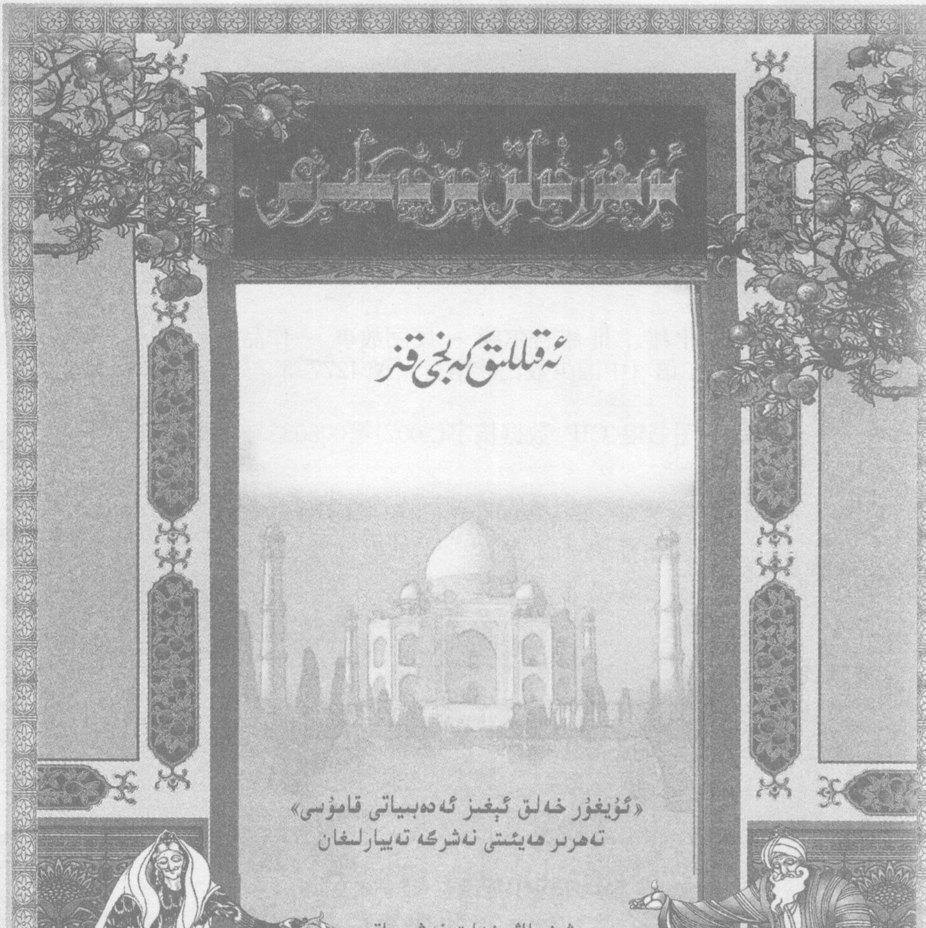

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

ئەقىللىق كەنجى قىز

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى»
تەھرىر ھەيئىتى نەشرگە تەييارلىغان

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئۈرۈمچى 2007-يىلى

图书在版编目(CIP)数据

聪明的小姑娘：维吾尔文/《维吾尔民间文学大典》编委会编. - 乌鲁木齐：新疆人民出版社，2007.1
（维吾尔民间故事）
ISBN 978-7-228-10825-1

Ⅰ.聪... Ⅱ.维...Ⅲ.维吾尔族 - 民间故事 - 作品集-中国 - 维吾尔语（中国少数民族语言）Ⅳ.I277.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2007)第006082号

策　　划：阿布都热合满.艾白
　　　　　艾合买提.伊明

责任编辑：艾合买提.伊明
责任校对：阿布列孜.阿巴斯
封面设计：买买提.努比提

聪明的小姑娘（维吾尔文）
（维吾尔民间故事）
《维吾尔民间文学大典》编委会编

新疆人民出版社出版
（乌鲁木齐解放南路348号 邮编： 830001）
新疆新华书店发行
新疆新华印刷厂印刷
880×1230毫米 32开本 2.375印张
2007年1月第1版　2007年1月第1次印刷
印数：1-5000

ISBN 978-7-228-10825-1　定价：4.50元

پىلانلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبەي، ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت

مۇندەرىجە

ھورۇننىڭ بايلىققا ئېرىشىشى 1

يېرىم پۇرچاق 8

ئۈچ دوست 14

ئەقىللىق كەنجى قىز 18

ئىشچان قىز 24

ئېرىك بولغان پىرىك بولۇر 36

كىشىنىڭ ھەققى 44

گىلەمچى يىگىت 50

ئەر ئاسمىنىڭ سوۋغىتى 60

ھۈنەر 63

此为试读，需要完整PDF请访问： www.ertongbook.com

ھۇرۇننىڭ بايلىققا ئېرىشىشى

بۇرۇن بىر ھۇرۇن بولغانىكەن، ھۇرۇن بولغاندىمۇ ئىش قىلىشنى زادىلا خالىمايدىغان، ئىشنىڭ ئېتىنى ئاڭ-لىسا بېشى ئاغرىيدىغان، ئۆتۈپ كەتكەن ھۇرۇننىڭ ھۇرۇ-نىكەن. خوتۇنى ئىشقا ھەيدىسە، تىللاپ ئۇنىمايدىكەن. خو-تۇنىمۇ ئاخىر ئامال قىلالماي، ھۇرۇننى ئۆز مەيلىگە قويۇ-ۋېتىپتۇ. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، يۇرت چوڭلىرىدىن بىرى ھۇرۇنغا نەسىھەت قىلىپ:

— سەنمۇ خۇدانىڭ بەندىسى بولغاندىكىن ئۆزۈڭ ھالال ئەمگەك قىلىپ، يەر تېرىپ جېنىڭنى باقساڭ بولمامدۇ؟! — دەپتۇ. ھۇرۇن:

— ئەجەبمۇ بېشىمنى ئاغرىتتىڭا! يەر تېرىساممۇ تېراي، بىراق نېمىدە تېرىيمەن؟ — دەپتۇ.

— قوشنىلارنىڭ كالىسىنى سوراپ ئېلىپ تېرىغىن، — دەپتۇ ھېلىقى ئادەم. ھۇرۇن تەستە ئورنىدىن تۇرۇپ قوش-نىسىنىڭ كالىسىنى سوراپ ئېلىپ يەر ھەيدىگىلى بېرىپ-تۇ، بىرئاز ھەيدىگەندىن كېيىن قوش بىرنەرسىگە تاقاش-

قاندەك قىپتۇ، كالىسىنى توختىتىپ شۇنداق قارىسا، ئاتـ
نىڭ كاللىسىدەك بىرنەرسە چىقىپتۇ. بۇ نەرسە شۇنداق
پارقىراق ئىكەنكى، يالت ـ يۇلت قىلىپ ھورۇننىڭ كۆزىـ
نى قاماشتۇرۇۋېتىپتۇ. ھورۇن، بۇ نېمىدۇ؟ بىرەر ئادەمدىن
سوراپ باقاي دەپ، ئەتراپىغا قارىسا، يىراقتىن بىر ئادەم
كېلىۋاتقۇدەك.

— ھوي ئاكا، تېزرەك بۇ ياققا كەلسىلە، — دەپ چاـ
قىرىپتۇ. ئۇ ئادەم يېقىن كېلىشىگە، ھەي، بۇ بۇلاڭچىمۇ
نېمە، دەپ ئويلاپ، چاپىنىنى سېلىپلا ھېلىقى نەرسىگە
يېپىپ ئۈستىگە ئولتۇرۇۋاپتۇ ـ دە، ئۇ ئادەمگە:

— ماۋۇ ئىككى كالامدىن قايسىسى ئىلدامكەن؟ —
دەپ سوراپتۇ. ھېلىقى ئادەم:

— ھەي، كالىنى سەن ھەيدىگەن تۇرۇپ ئۆزۈڭ بىلـ
مىسەڭ، مەن نەدىن بىلەي، — دەپ ئاچچىقلىنىپ كېتىپ
قاپتۇ.

ھورۇن، ئەجەب ئاسان قۇتۇلدۇما، دەپ ئەتراپىغا قاردـ
سا يەنە بىر ئادەم كېلىۋاتقۇدەك، ئۇنىمۇ چاقىرىپتۇ ـ دە،
يېقىن كەلگەندە ئۇنىڭغىمۇ ئىشەنچ قىلالماي:

— ئاكا، مەن كەچكىچە قانچىلىك يەر ھەيدەرمەن؟ —
دەپتۇ. بۇ ئادەمنىڭمۇ ئاچچىقى كېلىپ:

— بۇنى سەن بىلمىسەڭ، مەن قانداق بىلىمەن؟ —
دەپ غودۇڭشىپ تىللاپ كېتىپ قاپتۇ. ھورۇن، بۇنىڭدىنمۇ
خېلى ئاسان قۇتۇلدۇم، ئەمدى كىمدىن سورىسام بولار، دەپ

ئۇلتۇرۇپ، ھە راست، خاندىنلا سوراي، خاندا ئەقىل كۆپ بولىدۇ دەيدىكەن، دەپ ئويلاپ، ھەيدىگەن يېرىنىمۇ تاشلاپ قويۇپ ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ ـ دە، ئالدىراپلا يەنە تالاغا مېڭىپتۇ. خوتۇنى:

ـــ تاماق پىشتى، يەۋېلىڭلا ! ـــ دەپتۇ. ھورۇن تاماق يەپ ئولتۇرۇپ:

ـــ قاراڭلا، خوتۇن، بۈگۈن ئېتىزدىن مۇنداق نەرسە تېپىۋالدىم، خانغا ئاپىرىپ كۆرسىتىپ باقاي دەيمەن، ـــ دەپ ھېلىقى نەرسىنى خوتۇنىغا كۆرسىتىپتۇ. خوتۇنى قا-رىسا، ئالتۇن. خوتۇنى چاندۇرماي:

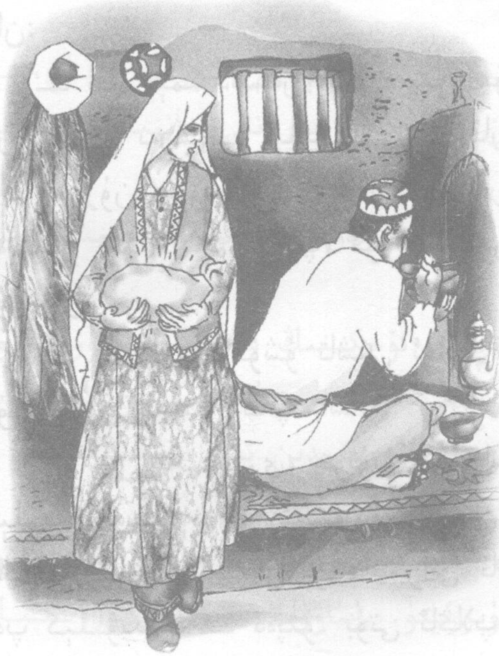

ـــ ئەجەب پارقىرايدىغان نەرسىكىنا بۇ، ئەكېلىڭلا مەن ئوبدانراق كۆ-رۇپ باقاي، ـــ دەپ ئېلىپ، ئېرىنىڭ تاماق-قا دۇم چۈشكەن ۋاقتىدىن پايدى-لىنىپ ئالتۇن-نى تىقىپ قو-يۇپ، ئورنىغا

شۇنچىلىك چوڭلۇقتىكى تاشتىن بىرنى چاپىنىغا چاندۇرـ
ماي يۆگەپ قويۇپتۇ.
هۇرۇن تامىقىنى يەپ بولۇپ:
ــ ئەمىسە، مەن خاننىڭ ئالدىغا بارىدىغان بولۇپ قالدىم، ــ دەپ قويۇپ، چاپىنىغا يۆگەكلىك نەرسىنى كۆتۈرۈپ يولغا چىقىپتۇ.
تاغ ـ داۋان ئېشىپ بىرقانچە كۈن يول يۈرۈپ، خانـ
نىڭ ئوردىسىغا بېرىپتۇ ـ دە: «مەن خانغا بىر نەرسە ئەكەلدىم. خان بىلەن كۆرۈشەتتىم» دەپتۇ. ياساۋۇللار كىرىپ خانغا مەلۇم قىپتۇ. خان «كىرسۇن !» دەپ رۇخسەت قىپتۇ. ياساۋۇللار چىقىپ هۇرۇننى ئوردىغا ئەكىرىپتۇ. خان:
ــ هە، نېمە دەيسەن؟ ــ دەپتۇ. هۇرۇن چاپىنىنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىنى ئېلىپ شۇنداق قارىسا، تاش تۇرغۇـ
دەك. هۇرۇن، توۋا، بۇ پارقىرايدىغان نەرسە تاشقا ئايلىنىپ كەتتىمۇ نېمە، دەپ ئويلاپ، قورقىنىدىن تەرلەپ كېتىپـ
تۇ. خان:
ــ هە، نېمە، مۇشۇ تاشنى ئېلىپ كەلدىڭمۇ؟ ــ دەپـ
تۇ. هۇرۇن دەرهال گەپ ياساپ:
ــ خان ئالىيلىرى، خوتۇنۇم بۇ تاشنى: «بەش قاداق كېلىدۇ» دەيدۇ. مەن: «كەلمەيدۇ» دەيمەن. شۇنداق تالىشىپ قالدۇق. شۇڭا، سىلىنى بۇ ماجىرانى ئايرىپ قويارمىكىن، دەپ كېلىۋىدىم، ــ دەپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ خاننىڭ ئاچچىقى

كىلىپ:
— بۇ مېنى ئەخمەق قىلغىلى كەلگەن نېمىكەن، ئا- پىرىپ زىندانغا تاشلاڭلار! — دەپتۇ. ياساۋۇللار ھورۇننى شۇ جايدىلا باغلاپ ئاپىرىپ زىندانغا تاشلاپتۇ.
ھورۇن زىنداندا يېتىپ، مېنىڭ تاپقىنىم مونداق چوڭلۇقتىكى پارقىرايدىغان نەرسە ئىدى، بۇ قانداق بولۇپ مونداق چوڭلۇقتىكى قارا تاشقا ئايلىنىپ قالدى، دەپ قول ئىشارىتى قىلغاننى زىندان ياساۋۇللىرى كۆرۈپ قاپتۇ – دە، پادىشاھقا:
— بۇ ئوغرى يەرنى غىرىچلاۋاتىدۇ. بۇنىڭدا چوقۇم بىر سىر بار، — دەپ خانغا مەلۇم قىپتۇ. خان ھەيران بولۇپ:
— ئۇنى ئاچىقىڭلار، مەن ئۆزۈم سوراپ باقاي، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ياساۋۇللار ھورۇننى خاننىڭ ئالدىغا ئەكىرىپتۇ.
— سەن يەرنى غىرىچلاپسەن، بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟ — دەپتۇ. ھورۇن:
— بىزنىڭ ئۆيدىكى ئۆچكىنىڭ ساقىلى ئۇزۇنمۇ، خاننىڭ ساقىلى ئۇزۇنمۇ؟ دەپ غىرىچلاۋاتىمەن، — دەپتۇ.
بۇنى ئاڭلىغان خان ئاچچىقىدىن تىترەپ كېتىپتۇ – دە:
— ماڭا ھاقارەت كەلتۈرگەن بۇ ئەبلەخنى راسا ئۇ- رۇڭلار! — دەپ بۇيرۇپتۇ. ياساۋۇللار شۇئان ھورۇننىڭ

پۇت - قولىنى باغلاپ، بوينىغا تۆگىنىڭ چۇلۋۇرىنى باغلاپ
راسا ئۇرۇپتۇ. ئاغرىققا پايلىمىغان ھۇرۇن:
— ۋاي، مەن راستىنى ئېيتاي، مېنى ئۇرماڭلار! —
دەپ يالۋۇرۇپتۇ.
— ھە، ئېيتە ! — دەپتۇ ياساۋۇللار.
— پادىشاھنىڭ ئۆزىگە ئېيتىمەن، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ
ھۇرۇن. شۇنىڭ بىلەن پادىشاھنىڭ قېشىغا ئەكىرىپتۇ.
ھۇرۇن:
— پادىشاھىئالەم، بۇ گەپنى پەقەت قۇلاقلىرىغىلا دەي-
مەن، — دەپتۇ. پادىشاھ قۇلىقىنى يېقىن ئاپىرىپ:
— ھە،
ئېيتە، — دەپ-
تىكەن، ھۇرۇن:
— ۋاي پا-
دىشاھ، مەندەك
بىگۇناھ ئادەمگە
ماۋۇ سېسىق
چۇلۋۇرنى باغلاپ
ئۇرغۇزغان پادى-
شاھنىڭ ئۆزى
ساراڭكەن، يالغان
بولسا سوراپ
باقسىلا، —

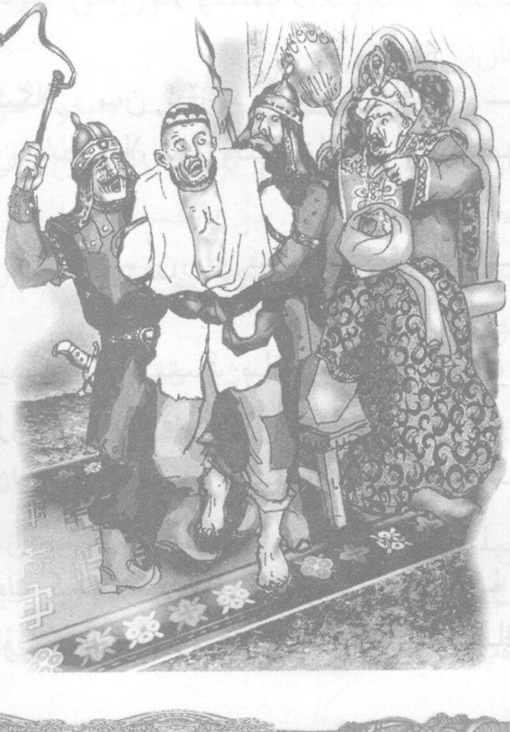

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلاپ پادىشاھنىڭ تېخىمۇ ئاچچىقى كېلىپ:

— بۇ بىر ساراڭ نېمە ئوخشايدۇ، ئۇرۇپ ھەيدىۋېتىڭلار! — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ياساۋۇللار ھورۇننى ئۇرغان پېتى ئوردىدىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ. ھورۇن شۇ قوغلانغانچە نەچچە ئولتۇرۇپ، نەچچە يېتىپ مىڭ بىر جاپادا ئاران دېگەندە ئۆيگە يېتىپ كەپتۇ. خوتۇنى:

— ئاران تەستە ئەقلىڭنى تېپىپ ئۆيگە يېنىپ كەپسەن - دە. ئەمدىلىكتە ئۆيىمىزدە ھەممە نەرسە تەل بولدۇ، ھېچنېمىدىن غەم قىلمايمىز، — دەپ ھورۇننىڭ ئالدىغا خىلمۇخىل ئېسىل تاماقلارنى ئېتىپ قويۇۋېتىپتۇ. ئۆمرىدە بۇنچىلىك لەززەتلىنىپ تاماق يەپ باقمىغان ھورۇن ئالدىدىكى تاماقلارنى تۈگىتىپ يەۋېتىپ، خاتىرجەم ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، بۇ ئەر - خوتۇنلار تۇرمۇشىنى توق، باياشات، ئوبدان ئۆتكۈزۈپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

يېرىم پۇرچاق

بۇرۇنقى زاماندا بىر ئەر ـ خوتۇن ئۆتكەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ بەش بالىسى بار ئىكەن. ئۇلار كۈنلۈكى ئاسماندىن چۈشكەن يەتتە كىشلىك ئوزۇق بىلەن كۈن كەچۈردىكەن.

بىر كۈنى ئەر ـ خوتۇن ئىككىيلەن مەسلىھەتلىشىپ، كىچىك ئىككى بالىسىنى ئېزىقتۇرۇۋېتىپ، ئۇلارنىڭ ھەققىنى ئۆيدە قالغانلار بۆلۈشۈپ يېمەكچى بوپتۇ ـ دە، دادىسى كىچىك ئىككى بالىسىنى ئارقىسىغا سېلىپ، يىراق بىر يەردىكى ئۇجمىلىككە ئاپىرىپ، ئېگىز ئۇجمىنىڭ ئۇستىگە چىقىپ تۇرۇپ:

— باللىرىم، مەن ئۇجمە قاققىلى تۇرسام، ئۇستۇنگە قارىماڭلار، ئۇچامدا كىيىمىم يوق، — دەپ ئۇجمىنى قاتتىق سىلكىشكە باشلاپتۇ. باللار باش كۆتۈرمەي ھە دەپ ئۇجمە يېيىشكىلى تۇرۇپتۇ. باللارنىڭ دادىسى ئۇجمىدىن ـ ئۇجمىگە ئاتلاپ قېچىپ كېتىپتۇ. باللار ئۇجمە يەپ قورسقى تويغاندىن كېيىن بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۇجمىگە شۇنداق

قارىسا، دادىسىنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ بالىلار: «ۋاي دادا، سىز نەدە؟» دەپ يىغلىشىپتۇ. دادىسى كەلمىگەندىن كېيىن، ئاخىر بېشى قايغان، پۇتى تايغان تەرەپكە كېتىپتۇ. بالىلارنىڭ دادىسى ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ. ئەتىسى ئاسماندىن يەتتە كىشىلىك ئوزۇق چۈشمەي، بەش كىشىلىك ئوزۇق چۈشۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئەر ـ خوتۇن قىلغان ئىشلىرىغا مىڭ بىر پۇشايمان قىلىپ، ئىككىسى بالىسىنى ئىزدەپ تاپالماپتۇ.

ئىككى بالا شۇ ماڭغىنىچە بىر يەردە كېتىۋاتسا، كىچىكىنىڭ ئالدىغا بىر تال پۇرچاق ئۇچراپتۇ. پۇرچاقنى پارچىلاپ يېرىمىنى ئۆزى يەپ، يېرىمىنى ئاكىسىغا بېرىپ يولىنى يەنە داۋاملاشتۇرۇپ كېتىۋاتسا، ئۇلارنىڭ ئالدىغا تۆگمەنىڭ ئوقى ئۇچراپتۇ. ئۇكىسى:

ــ بۇ ئوقنى ئېلىۋېلىپ ئۆيگە ئالغاچ بارايلى، بىرەر نەرسىگە لازىم بولۇپ قالار، ــ دەپتۇ. ئاكىسى:

ــ يول ئازابىدا ھېرىپ جان ئاران قالغاندا، بۇنى كۆتۈرۈپ نېمە قىلىمىز؟ ــ دەپتۇ. ئاكا ـ ئۇكا ئىككىيلەن مەسلىھەتلىشىپ بىر يەرگە كېلەلمەي، ئاخىر ئۇكىسى ئاكىسىغا:

ــ ئۇنداق بولسا يېرىم پۇرچىقىمنى بەر، ئۆزۈم يەپ، بۇنىمۇ ئۆزۈم كۆتۈرىمەن، ــ دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان ئاكىسى نېمە قىلىشىنى بىلەلمەي، ئاخىر ھېلىقى ئوقنى كۆتۈرۈپ مېڭىشقا مەجبۇر بوپتۇ. ئۇلار بىر قويۇق ئورمان-

لىققا يېتىپ كەپتۇ ـ دە، مۇشۇ يەردە ئارام ئېلىپ ئەتىسى ئەتىگەندە يولغا چىقىشنى ئويلىشىپ تۇرۇشىغا، يىراقتىن قىرىق ئوغرىنىڭ قارىسى كۆرۈنۈپتۇ. ئاكا ـ ئۇكا قورقۇنچلۇقتا دەرھال تېرەكنىڭ ئۇستىگە چىقىۋاپتۇ. ئوغرىلار قىرىشقاندەك باللار چىقىۋالغان تېرەكنىڭ تۈۋىگە كېلىپ، پادىشاھنىڭ خەزىنىسىدىن ئوغرىلىغان ئالتۇن ـ كۈمۈشلىرىنى بىر ـ بىرىگە كۆز ـ كۆز قىلىشىپ، ئوغرىلىق ماھارەتلىرىنى سۆزلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئارىدىن بىر ئوغرى:

— ئاغىنىلەر، ئۆشنىمىزدىكى خۇرجۇن ـ تاغارلارنى قويۇپ، قازان ئېسىپ تاماق ئېتىپ يەپ، قورسىقىمىزنى تويغۇزۇپ ئاندىن يولىمىزغا ماڭمايمىزمۇ؟ — دەپ مەسلى-

ھەت كۆرسىتىپتۇ. قالغان ئۇغرىلارمۇ بۇ مەسلىھەتكە كۆ-
نۈپ، يوغان قازاندىن بىرنى ئېلىپتۇ، ئەمما قازانغا قۇيى-
دىغان ياغ يوق ئىكەن. ئۇلار قوللىرىنى كۆتۈرۈشۈپ خۇدا-
دىن ياغ تەلەپ قىلىشىپتۇ. شۇ ئەسنادا تېرەكنىڭ ئۇچىغا
چىقىۋالغان بالىلارنىڭ كىچىكىنىڭ كىچىك تەرىتى قىستاپ
كېتىپتۇ. چىدىيالمىغان بالا ئاكىسىغا:
— ئاكا، سىيگۈم كېلىپ كەتتى، قانداق قىلىمەن؟ —
دەپتۇ. ئاكىسى:
— ئۇبدان ئۇكام، ھەرقانچە بولسىمۇ بىردەم چىدا،
ئۇلار بىزنى كۆرۈپ قالسا ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ، — دەپتۇ. گەپ-
كە كۆنمىگەن ئۇكىسى:
— مېنى سىيگىلى قويساڭ قوي، بولمىسا يېرىم
پۇرچىقىمنى بەر! — دەپتۇ. غەزەپكە كەلگەن ئاكىسى:
— نېمە قىلساڭ قىل، — دەپ قاراپ تۇرۇپتۇ. ئۇ-
كىسى شۇنداق سىيگەنىكەن، دۈيدۈك قاراقچىلارنىڭ قازى-
نىغا چۈشۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئۇغرىلار: «خۇدا بىزنىڭ تەلى-
پىمىزنى قوبۇل قىپتۇ» دەپ، خۇشال بولۇشۇپ، ھايت-
ھۇيت دېگۈچە بىر قازان پولۇ ئېتىپ، قوللىرىنى يۇيۇپ
ئاشقا ئېغىز تەگكۈچە، تېرەك ئۇستىدىكى قورسىقى ئېچىپ
نەپسى تاقىلداپ كەتكەن بالىلارنىڭ كىچىكى ئاكىسىغا:
— ئاكا، بۇ ئۇغرىلارنىڭ بېشىغا ماۋۇ تۈگمەن ئۇقىنى
تاشلايمۇ؟ — دەپتۇ. ئاكىسى:
— جېنىم ئۇكام، ئۇنداق قىلما، بىكاردىن - بىكار

جېنىمىزدىن ئايرىلىپ قالىمىز، ــ دەپ ئۇكىسىغا يالۋۇ-
رۇپتۇ. ئۇكىسى:
ــ ھەي ئاكا، ئەخمەقلىق قىلما. ئالدى بىلەن بۇ
ئوقنى ئۇلارنىڭ بېشىغا تاشلاي، بۇنىڭدىن قورقۇپ قېچىپ
كەتسە بىزمۇ قۇتۇلىمىز، ــ دەپتۇ.
ــ ئۇكام، مەن سەندىن چوڭ بولغاندىكىن مېنىڭ
گېپىمنى ئاڭلا! ــ دەپتۇ ئاكىسى ئۇكىسىغا يالۋۇرۇپ.
ــ بۇنى تاشلىغىلى قويمىساڭ، يېرىم پۇرچىقىمنى
بەر! ــ دەپ ئاكىسىغا تەھدىت سالغاندىن كېيىن، ئۇكى-
سىنىڭ تاپا - تەنىسىگە چىدىمىغان ئاكىسى:
ــ خالىغىنىڭنى قىل، ــ دەپتۇ. ئۇكىسى تۆگمەننىڭ
ئوقىنى شۇنداق بىر تاشلىغانىكەن، ئاش يەپ ئولتۇرغان
ئوغرىلارنىڭ بېشىغا چۈشۈپتۇ. ئالاقزادە بولغان ئوغرىلار
ئۆلەر - تىرىلىشىگە قارىماي، ئوغرىلىغان مال - دۇنيالى-
رىنىڭ ئالغىنىنى ئېلىپ، قالغىنىنى قويۇپ بەدەر قېچى-
شىپتۇ. بالىلار خۇشال بولۇشۇپ دەرھال دەرەختىن چۈ-
شۈپ، ئولجا قالغان ئالتۇن - كۈمۈش، يامبۇ - تىللالارنى
قويۇنلىرىغا سېلىپ يەنە ئۆز يوللىرىغا راۋان بوپتۇ. بىر
يەرگە كەلگەندە، ئۇلارنىڭ ئالدىغا بىر كونا ئۆي ئۇچراپتۇ.
ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن مەسلىھەت قىلىپ، مۇشۇ ئۆيدە
قونىماقچى بولۇپ ئىشىكنى ئېچىپ قارىسا، بىر ئەسكى
تۆگمەن ئىكەن. ئۇلار تۆگمەنگە كىرىپ سۆكەننىڭ ئىچىگە
كىرىپ يېتىپ تۇرۇشىغا، بىر توپ ياۋايى ھايۋانلار كىرىپ-

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com